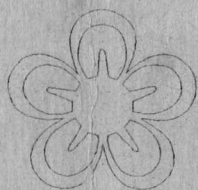

17(477)(082)

Л 64

*Літературознавство,
"Просвіта" і духовний ідеал українця*

*(Матеріали всеукраїнської
науково-практичної
конференції)*

Кривий Ріг
1994

ВИХОВАННЯ ДУХОВНОСТІ УЧНІВ ЗАСОВАМИ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ

У вихованні духовно багатої особистості літературі належить особлива роль. Художня література формує свідомість особистості, впливаючи на неї багатством образного матеріалу. Національна література нерозривно пов'язана з традиціями національної культури. Це своєрідна пам'ять народу, в якій зафіксовані його культура, загальнонародні та родинні традиції, звичаї, обряди, скарги народнописенної та поетичної творчості. На ґрунті рідної літератури відкриваються учням особливості національного світосприймання й національного характеру. Художня література відтворює життя певної історичної епохи, вона нерозривно пов'язана з історією держави.

Шукаючи шляхи піднесення престижу і статусу україномовної школи, педагогічні колективи ставлять за мету створити систему навчання і виховання школярів, яка б відповідала специфіці українського народу, сприяла б пробудженню у дітей національної свідомості.

Вивчення літератури в школі – це перш за все формування ставлення школярів до моральної та духовної спадщини народу.

Осмислення і узагальнення шкільної практики свідчать про те, що саме педагогічна творчість словесників в аспекті українського народознавства виступає важливою передумовою реального оновлення української національної школи.

Стрижневий напрям роботи кращих словесників – відображення генетичних зв'язків літератури з народними звичаями. У молодшому підлітковому віці вчителі літератури, спираючись на розрізнені і ще неформовані знання з української фольклористики, етнографії спільними зусиллями, але після суцільної нівеляції всього національного нелегко відродити в усій багатогранності систему моральних, естетичних, етичних принципів, які визначають самобутність українців як нації. На жаль, у щоденній педагогічній практиці спостерігається відсутність органічного зв'язку між урками літератури та народознавства. Характерно, що такі висновки були зроблені на основі широкого анкетування учнів, вчителів різної кваліфікації, опитувань великої кількості респондентів.